

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

7. julij 2024

NEDELJA	14. MED LETOM - NEDELJA SLOVENCEV PO SVETU
07.07.	<i>10.00 za +Vita Koprivec ter rajne Podlesnik – Ožir</i>
Ponedeljek	Kilijan
08.07.	<i>19.00 za +Nika Cokan, 30. dan</i>
Torek	Kitajski mučenci
09.07.	<i>19.00 za +Alojza in Terezijo Ježovnik ter Alojzijo Krajnc</i>
Sreda	Amalija
10.07.	<i>19.00 za +Milana Veber</i>
Četrtek	Benedikt, zavetnik Evrope
11.07.	<i>19.00 za +Vikico Križan, osmina</i>
Petek	Mohor in Fortunat
12.07.	<i>19.00 za zdravje, po namenu Vengustovih iz Griž</i>
Sobota	Henrik, cesar, mož svete Kunigunde
13.07.	<i>19.00 za srečo v skupnem življenju</i>
NEDELJA	15. MED LETOM – LEPA NEDELJA NA GORI
14.07.	<i>11.00 na Gori za rajne Bezjakove</i>

**Evangelij dne 7. 7. 2024
14. nedelja med letom**

**»In čudil se je njihovi
neveri«
(Mr 6,6)**

EVANGELIJ

Kristusa rojaki niso sprejeli

Iz svetega evangelija po Marku

Tisti čas je Jezus prišel v svoj domači kraj. Spremljali so ga njegovi učenci. Ko je prišla sobota, je začel učiti v shodnici. Mnogi, ki so ga poslušali, so začudeni govorili: »Od kod njemu to? Kakšna je ta modrost, ki mu je dana? In kakšna mogočna dela se godijo po njegovih rokah! Ali ni to tisti tesar, sin Marije in brat Jakoba, Jozéja, Juda in Simona? Mar njegove sestre niso tu, pri nas?« In spotikali so se nad njim. Jezus pa jim je govóril: »Prerok ni brez časti, razen v domačem kraju, pri svojih sorodnikih in v svoji hiši.« In ni mogel tam storiti nobenega mogočnega dela, samo na nekaj bolnikov je položil roke in jih ozdravil. In čudil se je njihovi neveri.

Mr 6,1-6

VERA NAM ODPIRA OČI ZA BOGA

Današnji evangelijski odlomek nas želi spomniti, da Boga v našem vsakdanjem življenju lahko prepoznamo in spoštujemo njegovo voljo, če imamo odprto in preprosto srce, ki ga hrani resnična vera.

Potem ko je Jezus, okoli trideset let star, zapustil Nazaret in že kar nekaj časa drugod pridigal ter ozdravljaval s čudeži, se je vrnil v svoj kraj in začel učiti v shodnici. Sokrajani so strmeli zaradi njegove modrosti, saj so ga poznali kot Marijinega sina in tesarja, ki je živel med njimi. Namesto da bi ga sprejeli z vero, so se nad njim pohujševali.

Nazarečani ne morejo verovati vanj, ker so ga poznali kot enega izmed njih. Priznali so, da govori modro in da se po njem dogajajo čudeži. Pravzaprav so bili osupli nad tem, kar so slišali. Niso pa mogli razumeti, kako lahko nekdo, ki je odraščal med njimi, govori takšne stvari. Zastavljali so si tri pomembna vprašanja: »Od kod njemu to?«, »Kakšna je ta modrost, ki mu je dana?« in »Kako to, da se po njem godijo čudeži?«

Jezusa so zavrgli, kar pomeni, da na svoja vprašanja niso dobili pravih odgovorov. Hoteli so slišati odgovore, kot so si jih sami zamislili. Zaradi trdosrčnosti, nerazumevanja in velike nevere Jezus v domačem kraju ni mogel delati čudežev, čeprav je ozdravil nekaj bolnikov. Očitno je v njih le odkril zrno vere. Jezusovi čudeži so bili znamenje Božje moči in navzočnosti. Pri tem se je zanašal zgolj na to, kaj mu je naročal Bog. Ni šlo za magijo, temveč za Božjo moč. Jezus je s svojimi dejanji vabil ljudi k veri. Vero lahko razumemo tudi kot odprtost za Boga in pripravljenost, da v svoje življenje sprejmemo njegovo navzočnost.

Devica Marija je tista, ki je dejansko razumela. Zato blagor njej, ki je verovala. Marija se ni pohujšala nad svojim Sinom. Njeno občudovanje je bilo polno vere, ljubezni in veselja, ko ga je gledala tako človeškega in hkrati tako Božjega. Učimo se od nje, prepoznati v Kristusovi človeškosti popolno razodetje Boga

»In čudil se je njihovi neveri.« (Mr 6,6)

Kristusovi čudeži, ki jih je storil, niso izkazovanje moči, temveč znamenja Božje ljubezni, ki pa se udejanji tam, kjer se ta sreča s človekovo vero.

Dejansko pa je človek Jezus iz Nazareta Božja prosojnost. V njem Bog v polnosti prebiva. Medtem ko mi vedno iščemo druga znamenja, druge čudeže, ne opazimo, da je resnično znamenje on, Bog, ki je postal meso, in da je on največji čudež vsega veselja, saj njegovo srce in njegovo obličje vsebuje v sebi vso Božjo ljubezen.

Zdi se, da je moral Jezus dati povod, kot pravimo, za negativni sprejem v Nazaretu. Vendar pa na koncu pripovedi najdemo opombo, ki pravi ravno nasprotno. Evangelist namreč piše, da se je Jezus čudil njihovi neveri.

Stremljenju krajanov, ki so se pohujšali, sledi Jezusovo čudenje. Tudi on se je v nekem smislu pohujšal. Kljub temu da je vedel, da noben prerok ni dobro sprejet v domačem kraju, je ostala zanj zakrknjenost src domačinov zagrnjena, nedostopna: Kako to, da ne prepoznajo luči Resnice? Zakaj se ne odprejo Božji dobroti, ki jo je želel deliti z našo človeškostjo?

